

Αριθμός 10329/2011

(Αριθμός κατάθεσης αγωγής 20363/14.05.2010)

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Αθανασία Σιάπκα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ευαγγελία Αρβανίτου, Πρωτοδίκη, Αλεξάνδρα Γιαννακίδου, Πάρεδρο- Εισηγήτρια, και από τη Γραμματέα Ζωή Παπαδοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 25 Φεβρουαρίου 2011, για να δικάσει την υπ' αριθμ. κατάθεσης 20363/14.05.2010 αγωγή, με αντικείμενο τον καθορισμό και την επιδίκαση εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 Ν. 2121/1993.

ΕΝΑΓΟΝΤΕΣ: 1) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ- ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα και 3) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΉΧΟΥ ή ΉΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκαν διά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Χρήστου Ματσιώρη (Α.Μ. 5145), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις. Συμπαραστάθηκε και η ασκούμενη δικηγόρος Βασιλική Σουλελέ.

ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΣ:

κάτοικος

, ο οποίος δεν παραστάθηκε.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ δημόσια συζήτηση της υπόθεσης ο πληρεξούσιος δικηγόρος των εναγόντων ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις του.

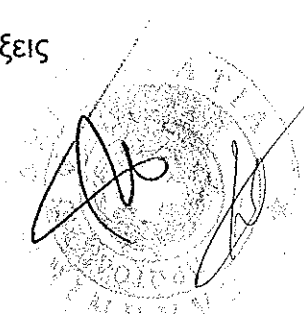
ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την υπ' αριθμ. 3430^Ε/18.05.2010 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ...

, που οι ενάγοντες νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νομίμως και εμπροθέσμως στον εναγόμενο (άρθρ. 129 § 1 ΚΠολΔ). Ο τελευταίος όμως δεν εμφανίσθηκε στη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση από τη σειρά του οικείου πινακίου και επομένως πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης, ως να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρ. 270 § 1 εδ. ε ΚΠολΔ).

Με τις διατάξεις του ογδού κεφαλαίου (άρθρ. 46 επ.) του Ν. 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες, που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις

9

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

των άρθρων 46 § 1, 47 § 1 και 48 § 1 του άνω Νόμου, εισφορές (εργασίες) παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες, που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 του νόμου αυτού, σύμφωνα με την οποία, όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται, εκτός άλλων, για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή είναι ενιαία, υπό την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μία φορά από το χρήστη κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων, ήτοι μουσικών, ερμηνευτών- εκτελεστών και παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερομένων προσώπων είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατέθηκε στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. Ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή, για την επίτευξη αυτού του σκοπού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στον ημερήσιο τύπο. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των άνω οργανισμών περί της εύλογης αμοιβής, αυτή, καθώς και

οι όροι πληρωμής της καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Περαιτέρω είναι δυνατόν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα όχι μόνον ελλήνων αλλά και αλλοδαπών. Για το σκοπό αυτό δικαιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 72 § 3 Ν. 2121/1993, να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας μεταξύ αυτών και των αντιστοίχων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που έχουν οι πρώτοι, προς το σκοπό της διαχείρισης τους στην Ελλάδα. Περαιτέρω από τη διάταξη του άρθρου 55 § 2 εδ. α Ν. 2121/1993 τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων και πνευματικών δημιουργιών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο, που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτο δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών. Πέραν των ανωτέρω, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί

ΑΡΧΟΦΟΡΟΣ
ΕΠΙΣΤΗΤΗΣ

εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το Ν. 2054/1992 και αποτελεί, πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Η Σύμβαση αυτή: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. τα άρθρα 2, 4 και 5 § 1 Ν.2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάστηκε στο κοινό και δημοσιεύτηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (βλ. το άρθρο 5 § 2 Ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά αναπτυσσόμενες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και

οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονταήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίασή τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυσσόμενης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας (ΕφΘεσ 2187/2009, ΠΠΑθ 2903/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, οι ενάγοντες υπό την ιδιότητά τους ως νόμιμα, κατ' άρθρο 54 Ν. 2121/1993, συνεστημένων αντιπροσωπευτικών Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων ελλήνων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, ισχυρίζονται ότι τα μέλη τους έχουν αναθέσει στους οργανισμούς αυτούς, με σχετικές συμβάσεις ανάθεσης, τη διαχείριση και την προστασία των περιουσιακών, συγγενικών δικαιωμάτων επί των συμβολών τους, μεταξύ δε των σχετικών εξουσιών που έχουν μεταβιβασθεί στους εν λόγω οργανισμούς από τα μέλη τους, περιλαμβάνονται, η διαπραγμάτευση, ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου της ενιαίας εύλογης αμοιβής και η διανομή στους δικαιούχους μέλη τους της αμοιβής αυτής, ενώ περαιτέρω αναφέρουν τα ονόματα των ημεδαπών δικαιούχων (μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου), που τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση και προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος επί όλων των έργων τους. Ότι οι οργανισμοί αυτοί, ως μόνοι στην ελληνική επικράτεια αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των πιο πάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων, έχουν συνάψει με τους αντίστοιχους προς αυτούς και ενδεικτικά απαριθμούμενους στην κρινόμενη αγωγή αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς, συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες οι ενάγοντες νομιμοποιούνται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αλλοδαποί

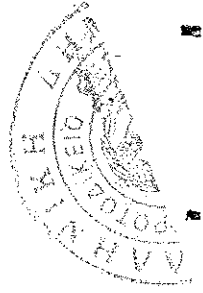

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

δικαιούχοι (μουσικοί, εκτελεστές, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί) για τη χρήση στην ημεδαπή του ρεπερτορίου τους ή των από αυτούς παραχθέντων υλικών φορέων ή άλλως νομιμοποιούνται αυτοί (οι ενάγοντες) στις ως άνω ενέργειες και πράξεις, με βάση τις διατάξεις της διεθνούς σύμβασης της Ρώμης, που κυρώθηκε με το Ν. 2054/1992 και αποτελεί πλέον εσωτερικό δίκαιο. Ότι συνέταξαν από κοινού τα αναφερόμενα αμοιβολόγια, τηρώντας τους νόμιμους όρους δημοσιοποίησης, στη συνέχεια δε κάλεσαν τον εναγόμενο, ο οποίος χρησιμοποιεί δημόσια τέτοιους υλικούς φορείς ήχου, να προέλθει σε συμφωνία για την καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, πλην όμως ο τελευταίος αρνείται να τους καταβάλει το ύψος της εύλογης αμοιβής που οφείλει να πληρώσει, αν και στο κατάστημα- μπαρ, το οποίο διατηρεί στη , με το διακριτικό τίτλο « » παρουσιάζει δημόσια, μουσική από υλικούς φορείς ήχου, χρησιμοποιώντας ρεπερτόρια έργων ελλήνων και αλλοδαπών καλλιτεχνών. Με βάση τα πραγματικά αυτά περιστατικά ζητούν: 1) να καθοριστεί η εύλογη αμοιβή για τα έτη 2008 και 2009 σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων του εναγομένου στα έτη αυτά, το οποίο να μην είναι μικρότερο από το ποσό των 10.164 ευρώ συνολικά για όλα τα έτη, συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ 21%, 2) να καθοριστεί ότι από την αμοιβή αυτή το 50% δικαιούνται οι παραγωγοί των υλικών φορέων και το υπόλοιπο 50% δικαιούνται οι μουσικοί και οι τραγουδιστές ισομερώς, 3) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να τους καταβάλει τα ως άνω ποσοστά του αιτούμενου ποσού, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής, 4) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου, που χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2008 και 2009, προκειμένου να προβούν στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, 5) να κηρυχθεί η παρούσα απόφαση προσωρινά εκτελεστή και 6) να καταδικαστεί ο εναγόμενος στα δικαστικά τους έξοδα. Με αυτό το

περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αγωγή, για το παραδεκτό της συζήτησης της οποίας προσκομίζεται η από 20.09.2010 δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου των εναγόντων, σύμφωνα με την οποία απέτυχε η απόπειρα συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς, λόγω μη προσέλευσης του εναγομένου στην ορισθείσα προς τούτο συνάντηση (άρθρο 214 Α § 8 ΚΠολΔ), νόμιμα φέρεται για συζήτηση ενώπιον του αρμοδίου καθ' ύλην, καθόσον με αυτήν ζητείται να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου, που χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2008 και 2009, αξίωση που δεν είναι αποτιμητή σε χρήμα, και κατά τόπο Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 49 § 1 εδ. ε Ν.2121/1993, 2 § 1 της κυρωθείσας από το Ν. 2054/1992 Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης της 26.10.1961, 18 αρ. 1 και 25 § 2 ΚΠολΔ), που δικάζει κατά την τακτική διαδικασία, για το καταψηφιστικό αντικείμενο της οποίας προκαταβλήθηκε το αναλογούν τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ. τα υπ' αριθμ. 437376, 437377 και 320653 αγωγόσημα, που προσκομίζουν οι ενάγοντες). Με το προεκτεθέν περιεχόμενο και αίτημα η ένδικη αγωγή είναι νόμω βάσιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 2, 3, 4, 5, 7, 10 και 12 της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης (Ν. 2054/1992), 46 §§ 3 εδ. β και 5 εδ. β, 47, 49 §§§ 1, 2 και 3, 52, 55, 56 §§§§ 1, 2, 3 εδ. ε, στ, ζ και 4, 58 και 67§4 Ν. 2121/1993, 901, 346 ΑΚ, 70, 907, 908 § 1 περ. γ (ως προς το καταψηφιστικό αίτημα της αγωγής) και 176 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος να κατανεμηθεί το ποσό της ζητούμενης ενιαίας εύλογης αμοιβής μεταξύ των εναγόντων οργανισμών, το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμο, διότι, όπως ευθέως συνάγεται από τη διάταξη του άρθρου 49 § 3 Ν. 2121/1993, οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται κατ' αρχήν εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών υλικών φορέων, η δε περαιτέρω κατανομή των αμοιβών αυτών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΣ
ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

9

των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες, που περιέχονται στον κανονισμό λειτουργίας του κάθε αντίστοιχου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και κατά συνέπεια το Δικαστήριο δεν έχει εξουσία κατανομής των ποσοστών, που δικαιούται ειδικότερα καθένας από τους ενάγοντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης από την επίδικη ενιαία εύλογη αμοιβή, αφού η κατανομή αυτή αποτελεί, κατά την προεκτεθείσα διάταξη, αντικείμενο εσωτερικής συμφωνίας των οργανισμών αυτών. Συνεπώς η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμω βάσιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα των εναγόντων, που εξετάστηκε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, η οποία περιέχεται στα ταυτάρια με την παρούσα απόφαση πρακτικά συνεδρίασης, τα νόμιμα με επίκληση προσκομιζόμενα έγγραφα των εναγόντων, μερικά από τα οποία μνημονεύονται παρακάτω, χωρίς να παραλειφθεί η συνεκτίμηση κανενός, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες είναι αστικοί μη κερδοσκοπικοί αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους έχει ανατεθεί από τα μέλη τους, που είναι μουσικοί, τραγουδιστές-ερμηνευτές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, αντίστοιχα, η διαχείριση και η προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων τους για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Οι ανωτέρω οργανισμοί έχουν συσταθεί και λειτουργούν, σύμφωνα με τα άρθρα 54 έως 58 Ν. 2121/1993, όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα και ισχύει, η λειτουργία δε των οργανισμών αυτών εγκρίθηκε με τις νόμιμα δημοσιευμένες στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/1997) και φέρουσες αντίστοιχα, για τον καθένα από τους εν λόγω οργανισμούς, τους αριθμούς 11083/5.12.1997, 11089/5.12.1997 και 11084/5.12.1997

αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, ο οποίος, σύμφωνα με τις διατάξεις των §§ 4 και 5 του άρθρου 54 του ίδιου ως άνω νόμου, ελέγχει τη αντιπροσωπευτικότητα και λειτουργία τους. Επιπρόσθετα, η αντιπροσωπευτικότητα των εναγόντων οργανισμών έχει κριθεί και πιστοποιηθεί και από τον έχοντα την αρμοδιότητα αυτή Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Από τα προεκτεθέντα τεκμαίρεται ότι οι ενάγοντες οργανισμοί, νομιμοποιούνται, ενεργούντες στο δικό τους όνομα, να αξιώνουν, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 § 1 του ίδιου ως άνω νόμου, εύλογη αμοιβή από τους, χωρίς την προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής, χρήστες υλικών φορέων ήχου, στους οποίους (υλικούς φορείς) είναι εγγεγραμμένη η από τα μέλη των πρώτου και δεύτερου εναγόντων οργανισμών εκτέλεση ή και ερμηνεία μουσικών έργων και οι οποίοι (υλικοί φορείς) παρήχθησαν και τέθηκαν σε κυκλοφορία από παραγωγούς, μέλη του τρίτου των οργανισμών αυτών. Περαιτέρω, οι ενάγοντες, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς (ελβετικός SWISS PERFORM, γερμανικός GVL, σουηδικός SAMI, ρουμανικός CREDIDAM, ουγγρικός EJI, ισπανικός AIE, λιθουανικός AGATA, δανικός GRAMEX, ολλανδικός NORMA, βελγικός MICROCAM, πολωνικός STOART, κροατικός HUZIP, αυστριακός LSG, ρωσικός ROUPI, βρετανικός PAMRA, εσθονικός ESTONIAN PERFORMERS' ASSOCIATION (EEL), τσέχικος INTERGRAM, ουκρανικός OBERIH, γαλλικός SPEDIDAM, τον RIGHTS AGENCY LTD (RAL) που εκπροσωπεί βρετανούς και αμερικανούς καλλιτέχνες κ.α.), συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης

ΑΡΧΙΘΗΚΗ
ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ

αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν όμως, από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας, οι ενάγοντες νομιμοποιούνται να προβαίνουν στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με τον Ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα στην ως άνω μείζονα σκέψη. Οι ενάγοντες οργανισμοί, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο) γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευση του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «Γενική Δημοπρασιών» (02.05.2003), «Αυγή» (06.06.2003) και «Ριζοσπάστης» (02.05.2003). Με βάση το αμοιβολόγιο αυτό, για χρήση μουσικού ρεπερτορίου σε δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα, όπως μπαρ, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε ετησίως εφάπαξ, ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και τη διάρκεια λειτουργίας του. Ειδικότερα για τα καταστήματα της άνω κατηγορίας, που λειτουργούν χειμώνα- καλοκαίρι για χρονικό διάστημα 8-12 μήνες σε στεγασμένους χώρους επιφάνειας από 101 έως 200 τετραγωνικών μέτρων, η αμοιβή αυτή καθορίστηκε σε 4.200 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. για τα έτη 2005, 2006, 2007 και 2008, σύμφωνα με το

άρθρο 32 § 1 περ. α και γ Ν. 2121/1993. Ο εναγόμενος διατηρεί επιχείρηση- μπαρ (bar), σε στεγασμένο κατάστημα, εμβαδού 150 τ.μ. περίπτωση, στη , με το διακριτικό τίτλο « ». Η επιχείρηση αυτή λειτούργησε καθημερινά επί δώδεκα μήνες ετησίως κατά τη διάρκεια των ετών 2008 και 2009 ως μπαρ (bar). Χρησιμοποίησε δε σε καθημερινή βάση καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας του καταστήματος και καθ' όλη την ως άνω χρονική περίοδο των ετών 2008 και 2009 υλικούς φορείς ήχου με ελληνικό και αλλοδαπό ρεπερτόριο από σύγχρονο μηχάνημα, επιλογέα και μίξης της μουσικής, για να ψυχαγωγεί την πελατεία του. Η χρήση της μουσικής αυτής ήταν απαραίτητη για τη λειτουργία της επιχείρησης του εναγομένου, διότι σε καταστήματα τέτοιου είδους οι πελάτες προσέρχονται, για να πιούν ένα ποτό και να ακούσουν μουσική, ενώ το αλλοδαπό ξένο μουσικό ρεπερτόριο, που χρησιμοποιούσε ο εναγόμενος ήταν παράγοντας προσέλκυσης πελατείας, διότι ο βασικός λόγος που επισκέπτονταν το κατάστημά του οι πελάτες του, ήταν να ακούσουν μουσική και να χορέψουν. Εξάλλου, η μουσική είναι απαραίτητη για την άσκηση του είδους αυτού της επιχείρησής του. Επομένως, η λειτουργία της συγκεκριμένης επιχείρησης και τα έσοδα αυτής συνδέονται κυρίως με την καθημερινή εκμετάλλευση του ελληνικού και αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου. Περαιτέρω αποδείχθηκε, ότι οι ενάγοντες προσπάθησαν να διαπραγματευθούν με τον εναγόμενο και να προβάλουν τις αξιώσεις τους για τον καθορισμό του ύψους της αμοιβής των δικαιούχων μουσικών, ερμηνευτών και παραγωγών, πλην όμως οι προσπάθειες αυτές δεν τελεσφόρησαν, διότι ο εναγόμενος αρνήθηκε να καταβάλει οποιαδήποτε αμοιβή, παρόλο που κατά τα ανωτέρω στο κατάστημά του παρουσιάζει δημόσια μουσική και τραγούδια από υλικούς φορείς ήχου, χρησιμοποιώντας ρεπερτόριο έργων ελλήνων και αλλοδαπών καλλιτεχνών. Συντρέχει, επομένως, νόμιμος λόγος για τον καθορισμό

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΚΑΙ
ΕΚΣΤΡΑΤΗΡΑ

και την καταβολή της εύλογης αμοιβής των δημιουργών του ελληνικού και αλλοδαπού ρεπερτορίου, που παρουσίαζε ο εναγόμενος στο κατάστημά του κατά την περίοδο από 01.01.2008 έως 31.12.2009. Ως κριτήρια για τον υπολογισμό αυτής της αμοιβής πρέπει να ληφθούν η έκταση της γενομένης χρήσης του ελληνικού και αλλοδαπού ρεπερτορίου, η μείωση ή μη των εσόδων των δημιουργών αυτού, η αύξηση ή μη της πελατείας της επιχείρησης του εναγομένου, ο περιορισμός ή η αύξηση των εξόδων της ή η μείωση των εσόδων της από την ανωτέρω χρήση του. Εν προκειμένω, αποδείχθηκε ότι η παρουσίαση στο κοινό ελληνικής και ξένης μουσικής από τον εναγόμενο έχει αναμφισβήτητα συμβάλλει στην αύξηση της πελατείας του και συνακόλουθα αυξήθηκαν και τα έσοδά του από την κατανάλωση των προσφερομένων από αυτόν προϊόντων. Επίσης είναι προφανές ότι τα έξοδα της επιχείρησης του εναγομένου θα ήταν πολύ μεγαλύτερα, αν στη θέση του μουσικού ρεπερτορίου που, κατά την επίδικη περίοδο, παρουσίαζε καθημερινά από υλικούς φορείς ήχου, απασχολούσε κατά τη λειτουργία της τραγουδιστές και ορχήστρα. Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω παραμέτρων, η εύλογη, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, αμοιβή των εναγόντων για την δημόσια παρουσίαση του ελληνικού και ξένου μουσικού ρεπερτορίου κατά τα έτη 2008 και 2009, σύμφωνα με το πιο πάνω αμοιβολόγιο και με βάση την επιφάνεια του καταστήματος του εναγομένου, που υπερβαίνει τα 100 τ.μ., αλλά όχι τα 200 τ.μ., και το χρόνο λειτουργίας αυτού (δώδεκα μήνες), ανέρχεται για έκαστο των ετών 2008 και 2009 στο ελάχιστο ποσό των 4.200 ευρώ και συνολικά 8.400 ευρώ (4.200 + 4.200), πλέον Φ.Π.Α. 21%, ήτοι 10.164 ευρώ. Περαιτέρω, και επειδή αναγκαίο στοιχείο για την από τον καθένα από τους εναγόντες διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής στους δικαιούχους αυτής συνιστούν οι κατάλογοι με τους τίτλους των έργων του ελληνικού και αλλοδαπού

μουσικού ρεπερτορίου, που χρησιμοποίησε ο εναγόμενος κατά την επίδικη χρονική περίοδο, πρέπει αυτός να υποχρεωθεί να παραδώσει στους ενάγοντες τους καταλόγους αυτούς. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη, να καθοριστεί η ενιαία εύλογη αμοιβή των εναγόντων στο συνολικό ποσό των 10.164 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 21%, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει το ποσό αυτό στους ενάγοντες νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση, να κηρυχθεί η παρούσα ως προς την καταψηφιστική της αυτή διάταξη προσωρινά εκτελεστή, δεδομένου ότι οι αξιώσεις των εναγόντων αφορούν συγγενικά δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και η περαιτέρω καθυστέρηση της ικανοποίησης των απαιτήσεων αυτών είναι δυνατό να προκαλέσει σημαντική ζημία στους ενάγοντες ενόψει και της αρχαιότητας του χρέους του εναγομένου (άρθρο 908 § 1 γ ΚΠολΔ), να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να παραδώσει στους ενάγοντες καταλόγους, που θα περιέχουν τους τίτλους των έργων του μουσικού ρεπερτορίου, που χρησιμοποίησε κατά την περίοδο από 01.01.2008 έως και 31.12.2009 και, για την περίπτωση που ο εναγόμενος δεν εκπληρώσει την υποχρέωσή του αυτή, θα πρέπει να καταδικαστεί σε καταβολή χρηματικής ποινής ύψους 1.000 ευρώ και προσωπική κράτηση διάρκειας έως ένα (1) μήνα, που αυτεπαγγέλτως επιβάλλονται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 946 § 1 ΚΠολΔ. Τέλος, ο εναγόμενος πρέπει να καταδικαστεί στο σύνολο των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, διότι το μέρος της αγωγής που απορρίφθηκε είναι ελάχιστο και οι τελευταίοι δεν έδωσαν αφορμή, για να αυξηθούν τα έξοδα (άρθρο 178 § 2 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του εναγομένου.

ΕΚΔΟΣΗ
ΕΠΙΔΕΙΞΗ

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας σε διακόσια πενήντα (250,00) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της ενιαίας εύλογης αμοιβής, που οφείλει να καταβάλει στους ενάγοντες ο εναγόμενος, για την εκ μέρους του, κατά τα έτη 2008 και 2009, χρήση υλικών φορέων ήχου και δημόσια παρουσίαση μουσικών έργων ελληνικού και αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου, στο συνολικό ποσό των δέκα χιλιάδων εκατόν εξήντα τεσσάρων (10.164) ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 21%.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στους ενάγοντες το ποσό των δέκα χιλιάδων εκατόν εξήντα τεσσάρων (10.164) ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 21%, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να παραδώσει στους ενάγοντες καταλόγους με όλους τους τίτλους των μουσικών έργων του μουσικού ρεπερτορίου, που παρουσίασε δημόσια στο κατάστημά του από 01.01.2008 έως και 31.12.2009.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο σε χρηματική ποινή ύψους χιλίων (1.000) ευρώ και προσωπική κράτηση έως ένα (1) μήνα, για την περίπτωση που αυτός δε θα εκπληρώσει την παραπάνω υποχρέωσή του.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση ως προς τις καταψηφιστικές διατάξεις της προσωρινά εκτελεστή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα των εναγόντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των επτακοσίων (700) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στη Θεσσαλονίκη την 8 Απριλίου 2011 και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στη Θεσσαλονίκη την 15 Απριλίου 2011.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΙΣΤΟ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Θεσ/νίκη 13-7-2011
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΥΠΡΑΙΟΣ

ΚΡΙΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

